

фахівців, зробити його комплексний аналіз та оцінку, і одночасно з цим зібрати дані та сформуванати систему екологічних характеристик проекту на протязі довготривалого періоду. Такий комплекс дій допоможе знизити ризик неможливості демонстрації того, що «зелені» облігації дійсно виконують природоохоронну мету.

Нажаль, в Україні практичне використання інструменту «зелені» облігації відсутнє, попри затверджену Стратегію сталого розвитку «Україна-2020», у якій ідеться мова про забезпечення енергетичної безпеки і перехід до енергоефективного та енергоощадного використання та споживання енергоресурсів із впровадженням інноваційних технологій.

Узагальнюючи все сказане, варто сказати, що ринок «зелених облігацій» на етапі піку свого розвитку, стає гарантом суттєвого джерела фінансування, що має за мету впроваджувати вигоди навколишньому середовищу і суспільству загалом, тобто удосконалити новий взаємозв'язок людина-природа. Але при відсутності на сьогодні конкретних визначень того, що саме вважається «зеленим», вимог управління, звітності та завірення, наданої інформації, такий ринок має ризики та проблеми. Процес вдосконалення нового фінансового інструменту, його дослідження та обґрунтування може затягнутись на тривалий період часу, але результат того вартий. Зростання стандартизації матиме позитивний вплив на ринок, знижуючи трансакційні витрати для емітентів.

Розвиток ринку «зелених» облігацій забезпечить вибір поліпшених можливостей прибутковості для вкладників, надасть можливість розширити поставки недорогого капіталу для «зелених галузей», підвищить прозорість базових фінансових активів у економічній системі, стимулюватиме перетворення заощаджень домогосподарств в інвестиції для збереження навколишнього середовища, спрямує канал міжнародних прямих іноземних інвестицій на довгострокових умовах відповідно до цілей «зеленого зростання» та забезпечить економію державних витрат, які інвестуються в екологічну сферу, відповідно до пріоритетів екологічної політики.

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

А. О. ЛАПЧЕВСЬКА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Туризм здійснює суттєвий вплив на економіку і розвиток регіону, сприяє надходженню валюти в країну, створенню нових робочих місць, поліпшенню інфраструктури і т. п. Для отримання максимальної користі від туризму кожна держава розробляє туристичну політику, яка є одним з напрямків соціально-економічної політики держави.

В створенні продукту туристичної індустрії беруть участь різні її сектори, тобто компанії одного сектора зацікавлені у фінансуванні інших структур. Наприклад, туроператори можуть фінансувати розвиток готельних комплексів на курортах, куди вони відправляють своїх клієнтів. Авіакомпанії можуть гарантувати фінансову безпеку туроператорів, які широко використовують їх послуги.

Існує також багато інвестиційних проектів. Наприклад, в місті Харків створено і активно просувається іміджевий проект Smart City, що передбачає впровадження нових технологій у сфери життєдіяльності міста. Спочатку бренд був презентований виключно як концепція розвитку туристичної складової міста (SMART розшифровувався як social, modern art, research, tourist), однак сьогодні концепція Smart City актуальна для комплексного розвитку Харкова як "розумного" міста.

Хоча туристична індустрія все ще залишається однією з важливих напрямків для розвитку економіки регіонів України.

До переваг від інвестицій у туристичну індустрію для кожної країни, регіону можна віднести: збільшення готівкового потоку в регіон, в тому числі надходження іноземної валюти; ріст валового національного продукту (ВНП); створення нових робочих місць; реформування структури відпочинку, яка може бути використана як туристами, так і місцевими жителями; залучення капіталу, в тому числі й іноземного; збільшення податкових надходжень приймаючого регіону.

Близько шести мільйонів осіб вчиняють понад 10 млн турпоїздок просторами України. Протягом 2001-2011 років обсяги інвестицій в готельну та ресторанну сферу зросли з 469 до 4908 млн грн. Протягом 2011-2014 років капітальні інвестиції у сферу розміщення і харчування туристів скоротилися до 1,5 млрд грн.

На сьогоднішній час у зв'язку з децентралізацією державна підтримка в Україні практично не передбачає цільових інвестицій в її розвиток. Більш розповсюдженою формою інвестицій є підтримка його на місцевому або регіональному рівнях за рахунок місцевих бюджетів або спеціального податку та за рахунок зацікавлених фірм.

Загальними причинами, що перешкоджають залученню іноземних інвестицій, є: відсутність якісної інформації про туристичні регіони; нерозвиненість загальної інфраструктури, особливо в рекреаційних територіях; корумпованість фіскальних та регуляторних органів; відсутність стабільної політичної та економічної ситуації; низький рівень законодавчого та інституційного забезпечення інвестиційної діяльності; втручання місцевих органів влади та організацій контролю у туристичний бізнес.

Отже, для залучення інвестицій необхідно удосконалити та розширити управління сферою туризму, підвищити ефективність роботи туристичних комплексів, більше уваги приділяти рекламі туристичних комплексів на комп'ютерних сайтах та розвивати систему професійної туристичної освіти.